Szilágyi Júlia (1936-2025) halálára

márc 9, 2025 | megemlékezés

Úgy alakult az élet, hogy Szilágyi Julit egy (akkor, negyedszázada) fiatal barátom édesanyjaként ismertem meg.

De sor kerülhetett volna erre más közös barátok, pl Tamás Gáspár Miklós vagy Veress Zoltán révén is. Mindazok révén is, akiknek Gáll Ernő sokat jelentett.

Viszonyunk gyakorlatilag családi lett.

Beszélgetéseink során, esszéit olvasva Juli azt jelentette, ami Kolozsvárban és Budapestben közös: egy roppant, meglehetősen reménytelen régióban a partikularitásmentes Európaiság lehetőségét. Juli már alig hallott, de tavasszal tartott volna online előadást a Wesley előadások sorozatban.

A tízes években Kolozsváron jártam (egy az erdélyi közművelődési egylet román változata által szervezett konferencián, ahol persze zömmel Soros György pénzén voltunk ott mindannyian) Julinál lakva fültanúja voltam, hogy megérkezett két neves magyar értelmiségi, egyikük – ennek ott ugye nagy jelentősége volt – az erdélyi katolikus, másikuk az erdélyi református közösség kiemelkedő vezetőjének számított. Vitájuk volt, fontos kérdésben, aki szereti ezt a szót, nemzetstratégiai dilemmának hívná. Azért jöttek Julihoz, hogy tegyen köztük igazságot. Amikor ezt – némi elképedéssel -szóvá tettem neki négyszemközt – Juli vállat vont , s azt mondta: talán ebből a célból éltem túl a Holokausztot.

Nagy Péter Tibor

https://wesley.hu/2025/03/09/szilagyi-julia-1936-2025-halalara/